Metody Numeryczne (MNUB) – Projekt Zadanie #2: Aproksymacja funkcji

- 1. Sporządzić wykres funkcji $f(x) = \left(x + \frac{1}{3}\right)^2 + e^{-x-2}$ w przedziale [-1,1] i zaznaczyć następujący ciąg próbek jej wartości, na podstawie których dokonana zostanie następnie jej aproksymacja: $\left\{y_n = f\left(x_n\right) \middle| n = 1, 2, ..., N\right\}$, gdzie $x_n = -1 + 2\frac{n-1}{N-1}$ dla N = 10, 20, 30.
- 2. Opracować program aproksymacji funkcji f(x) na pdstawie danych $\{(x_n, y_n) | n = 1, ..., N\}$ metodą najmniejszych kwadratów za pomocą operatora wyznaczania pseudo-odwrotności macierzy "\"; jako bazę funkcji liniowo niezależnych przyjąć funkcje:

$$W_{k}(x) = \begin{cases} 2|x - x'_{k}|^{3} - 3|x - x'_{k}|^{2} + 1 & \text{dla } |x - x'_{k}| < 1\\ 0 & \text{dla pozostałych} \end{cases} \text{ gdzie } x'_{k} = -1 + 2\frac{k - 1}{K - 1} \quad \text{dla } k = 1, 2, \dots, K$$

Sprawdzić poprawność działania programu dla kilku par wartości parametrów N i K. Do wykresów z punktu 1 dorysować wynik aproksymacji dla wybranych wartości K.

3. Przeprowadzić systematyczne badania zależności dokładności aproksymacji od parametrów *N* i *K*; w tym celu wyznaczyć wskaźniki błędu średniokwadratowego oraz błędu maksymalnego:

$$\delta_{2}(K, N) = \frac{\left\|\hat{f}(x; K, N) - f(x)\right\|_{2}}{\left\|f(x)\right\|_{2}} \quad \text{i} \quad \delta_{\infty}(K, N) = \frac{\left\|\hat{f}(x; K, N) - f(x)\right\|_{\infty}}{\left\|f(x)\right\|_{\infty}}$$

gdzie $\hat{f}(x;K,N)$ jest funkcją aproksymującą, uzyskaną dla wartości N i K. Sporządzić trójwymiarowe wykresy funkcji $\delta_2(K,N)$ i $\delta_\infty(K,N)$ dla N w zakresie 5–50 oraz wartości K < N.

4. Wyznaczyć w skali logarytmicznej zależność $\delta_{2,MIN}\left(\sigma_y\right)$ dla $\sigma_y\in\left[10^{-5},10^{-1}\right]$, gdzie $\delta_{2,MIN}$ to minimalna wartość błędu $\delta_2\left(K,N\right)$ uzyskana dla danego poziomu zaburzenia danych σ_y . W tym celu dokonać aproksymacji za pomocą funkcji *polyfit* na podstawie wartości $\delta_{2,MIN}$ wyznaczonych dla kilkudziesięciu poziomów zaburzenia σ_y . Jeżeli zachodzi taka potrzeba podzielić przedział zmienności argumentu na dwa podprzedziały. Addytywne zaburzenie danych, $\tilde{y}_n=y_n+\Delta \tilde{y}_n$, zrealizować za pomocą liczb pseudolosowych $\left\{\Delta \tilde{y}_n \middle| n=1,...,N\right\}$ o zerowej wartości oczekiwanej i wariancji σ_y^2 , wygenerowanych za pomocą zaimplementowanej w MATLABie funkcji *randn*.